

K čínsko-sovětské roztržce na přelomu padesátých a šedesátých let vedla kombinace problémů kolem nacionalismu, národního zájmu, domácí politiky, osobnostních problémů, kulturních rozdílů, hraničních sporů, sovětsko-amerického détente, komunikačních problémů, nepochopení z důsledku nedostatku informací a odlišných interpretací ideologie. Cílem diplomové práce je analyzovat všechny podstatné vnitřní i vnější faktory, které ovlivňovaly stále se zhoršující vztahy obou zemí. Autor se v této interdisciplinární studii snaží o přemostění rozdílů mezi diplomatickou historií a teoriemi mezinárodních vztahů, poddisciplín historických věd a politologie. V první části jsou pomocí moderních teorií mezinárodních vztahů (liberalismus, realismus a konstruktivismus) rozebrána hlavní tvrzení vedoucích představitelů současné historiografie čínsko-sovětské roztržky (Lorenz Lüthi, Sergey Radchenko, Xia Yafeng, Austin Jersild). Druhá část se zabývá samotným historickým popisem sovětsko-čínské roztržky. Důraz je kladen zejména na čínský pohled na roztržku a roli Mao Ce-tunga v jejím průběhu. Ačkoliv je práce ohraničená roky 1958 až 1964, je nezbytné zapracovat do její struktury i období této fázi předcházející a následující. Zejména kulturní, ideologické a národní faktory roztržky měly dlouhodobější trvání a nešlo by je vyzorovat pouze na takto krátkém období.